

6

Diversió per a tots

Per fi ha arribat l'excursió més divertida de l'any. Passar la vesprada en un parc d'atraccions i divertir-se amb els amics i la família és una bona manera de gaudir del nostre temps lliure. En aquests llocs d'oci, no solament trobem atraccions fantàstiques, sinó també espectacles molt interessants.

Què et sembla si de primer anem a la zona de Grècia? Coneixes les noves atraccions?

D'acord! Però que no se us oblide pujar al Synkope. És fabulós!

Quan ha sigut l'última vegada que has estat en un parc d'atraccions? Conta-ho als companys.

Quina atracció o espectacle et va resultar més impressionant? Explica en què consistia i què hi vas sentir.

Alguns parcs temàtics estan ambientats en civilitzacions antigues. Quines civilitzacions antigues coneixes?

Sílvia, la protagonista d'aquesta història, va a la fira. Les llums multicolors, la música estrident, les olors més variades, es barregen pertot arreu. Serà una nit inoblidable per a ella. Què passarà a la fira? A qui s'hi trobarà?

Una fira inoblidable

Tots els dies tenen vint-i-quatre hores, i totes les hores, la mateixa durada. Això és el que ens han ensenyat i el que es pot comprovar amb un rellotge a la mà. Però si això fóra l'única veritat, trobe que ens moriríem de fàstic. Per fortuna existeixen les emocions, la il·lusió i la felicitat que capgiren les coses: són capaces de reduir a un minut hores i hores d'avorriment i, al contrari, intensifiquen els bons moments de tal manera que semblen eternals. Tan sols després, quan tot s'ha acabat, ens adonem de la duració real de les coses i comprovem que ens hem enganyat, que el temps i les emocions han jugat amb nosaltres. Sí. Però... què hi ha de la força i de la vivesa que aquestes emocions tenen dins la nostra memòria?

Una vegada la meua àvia m'explicà que amb la vida i amb el temps passava com amb un acordió, que s'estira i s'arronsa. Hi ha moments intensos que s'allarguen i duren en el pensament, i uns altres que de tan dessubstanciats s'acurten i s'obliden de seguida com si mai no hagueren existit. Cada dia em sembla més sabuda, la meua àvia.

Dic açò perquè avui el dia s'ha dividit en dues parts; les dues hores de la fira i la resta.

Ja feia fosc quan hem arribat a la fira. Des de lluny, per damunt de l'estesa de llums, es destacava la gran roda, tota de colors com la cua oberta d'un paó. De seguida hem sentit el soroll de les muntanyes russes, altes, flotant en l'aire, i també un guirigall de músiques i veus i una barreja d'olors dolces i salades.

Hem trobat Òscar ben prompte, perquè els xics només volien muntar als autos de xoc per pegar-se trompades, cosa que han fet de seguida. I allí era ell, tot dret, agafat al **trolei** d'un cotxe que corria per la pista. Sonava una música fortíssima. Del sostre baixaven nuvolets de fum i una llum blava que girava i produïa un efecte estrany, com si l'acer de la pista s'haguera tornat aigua. Òscar, amb el cabell al vent, passava d'un cotxe a l'altre per damunt les bandes de goma, ajudant els qui no s'hi aclarien, apartant autos buits... Llavors m'ha vist i m'ha llançat un somriure ample, molt sincer. Se li ha notat molt que s'havia alegrat de veure'm i això m'ha agradat. Aleshores ha passat a un altre cotxe que s'ha acostat cap a nosaltres lliscant com un vaixell.

“Hola xiques”, ens ha saludat a totes, “sóc Òscar”. Parlava molt desimbolt, molt segur de si mateix. Les meues amigues li han dit els seus noms i han somrigut.

S’ha ficat la mà a la butxaca i n’ha tret un grapat de fitxes per als autos. “Vaig dir que us convidava”.

En això ha sonat la sirena i totes ens hem llançat a la pista per agafar un cotxe. Òscar ha vingut amb mi, ha segut al meu costat i m’ha deixat el volant.

Els autos aquells corrien molt, tant que es notava el fred.

De sobte, Òscar m’ha preguntat: “Vols que fem una volteta per la fira?”.

Hem muntat a les muntanyes russes, al vaixell víking, al drac boig... i perquè li he dit prou. No sabia què fer-se amb mi.

Finalment m’ha convidat al “Magic dart”. Havíem de llançar uns dards per punxar uns globus. N’hi havia de tots els colors, rojos, blaus, verds..., però ell m’ha dit “Apunta als blancs, que són on hi ha els premis”. I jo llance els meus dards i res, llavors m’ha deixat els seus i a la tercera, plof!, globus punxat. I l’home de la barraca cridant: “Molt bé, molt bé, la senyoreta guanya el cavaller”. I m’ha donat el premi: un aneguet blanc de bec groc, cua recargolada i ulls tendrets.

trolei: barra metàl·lica situada al sostre d’alguns vehicles que toca per la part superior el cable del corrent elèctric.

JOAQUIM G. CATURLA

Mirant la lluna. Edicions Bromera

1 Contesta les preguntes següents.

- Amb qui va a la fira la protagonista?
- En quin moment del dia s’esdevé la història?

2 Què opina la protagonista sobre els bons moments? Escriu en el quadern l’opció correcta.

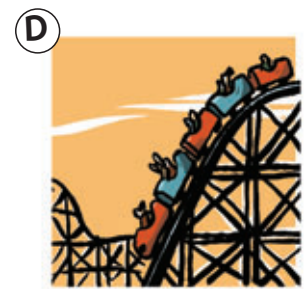
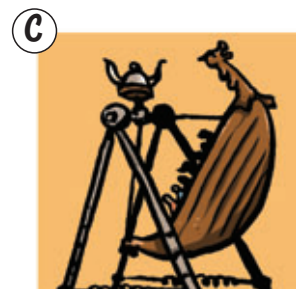
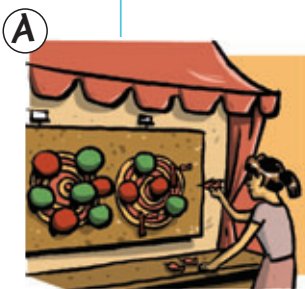
- Els bons moments passen molt de pressa i s’obliden fàcilment.
- Les emocions fan que els bons moments semblen eterns.
- La memòria redueix a un minut els bons moments.

3 Anomena amb què es comparen en el text els elements següents.

- La vida de les persones.
- La roda de fira.

4 On van els xiquets en primer lloc? A qui s’hi troben? Explica en què consisteix el seu treball.

5 Ordena els llocs per on passen Òscar i Sílvia en la seua visita a la fira.

6 Òscar mostra la fira a Sílvia. Alguna vegada has ensenyat a algú un lloc que coneixies bé? Quin lloc era? Conta-ho als companys.